

panja napovedi od dejanskih vrednosti nimamo izdelanih matematičnih metod, zato se moramo v takšnih primerih nasloniti izključno na vsebinsko analizo pojava, analizo odvisnosti pojava od ostalih pojavov ter analizo sprememb pogojev, ki so ali pa bi lahko povzročili ugotovljena odstopanja. Šele po takšni analizi se bomo odločili ali moramo odstopanje obravnavati kot naključno fluktuacijo, ali pa kot začetek nove zakonitosti. V prvem primeru moramo (ob predpostavki, da še vedno velja do tedaj uporabljeni model) določiti koeficiente modela na osnovi velikega števila preteklih podatkov, v drugem primeru pa moramo večji del preteklih podatkov zavreči in upoštevati le tiste, ki že odražajo novo smer razvoja pojava. Metoda določanja koeficientov mora biti torej adaptivna, sposobna sprejeti, prenesti in brez velikih naporov upoštevati spremembe, ki jih narekuje vsebinska analiza obravnavanega pojava.

c) Enostavnost v izračunavanju. S pojavom hitrih elektronskih računalnikov je vprašanje enostavnosti matematičnih postopkov dobilo povsem novo dimenzijo. Računalnik obdela veliko množico podatkov v zelo kratkem času, pri čemer tudi zapleteni matematični postopki ne predstavljajo posebnega problema. Vendar pa se postavlja vprašanje racionalnega izkoriščanja računalniških kapacitet ter vprašanje izkoriščanja računalniškega časa. Metode, ki zahtevajo, da hranimo veliko podatkov o zgodovini pojava, da oblikujemo velike vmesne datoteke, metode, ki na zapleten način ažurirajo datoteke in metode, ki porabijo relativno veliko računalniškega časa za računske operacije, so drage. Izhod v enostavnih metodah, vendar na škodo kvalitete napovedi, v splošnem ni sprejemljiv, vendar pa moramo pri izbiri med različnimi metodami hkrati zasledovati stroške metode ter učinke metode.